

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/55/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216212950
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 02. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2021:4216212950.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a členiek senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v právnej veci žalobcu: Y. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom N. C. XXXX/XX, XXX XX S., zastúpeného: JUDr. Helena Kontrová, advokátka so sídlom 941 32 Semerovo 414, proti žalovanému: T. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX H. XXX, o vrátenie daru, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 10. februára 2020 č.k. 14C/245/2XX6-2XX, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

1. Vo vyššie uvedenej právnej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému vrátenia daru - finančnej hotovosti vo výške 14.424 eur. Súd prvej inštancie vo veci po prvý krát rozhodol rozsudkom zo dňa 2. októbra 2017 č.k. 14C/245/2016-95, ktorým žalobu zamietol a žalovanému nepriznal právo na náhradu trov konania. Na odvolanie žalobcu odvolací súd uznesením zo dňa 27. marca 2019 č.k. 25Co/102/2018-135 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Vyslovil záväzný právny názor, podľa ktorého žalobca je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa vrátenia daru v predmetnom konaní. Súdu prvej inštancie uložil zaoberať sa opodstatnenosťou uplatneného nároku žalobcu, vykonať dokazovanie navrhnuté žalobcom za účelom preukázania, že žalovaný sa k nemu správal spôsobom hrubo porušujúcim dobré mravy, a dokazovanie navrhnuté žalovaným, smerujúce k popretiu tvrdení žalobcu.

2.1. Súd prvej inštancie svojim v poradí druhým rozsudkom žalobu zamietol. Žalovanému nepriznal právo na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania. Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 3, § 630 Občianskeho zákonníka, čl. 6 ods. 1, čl. 8, čl. 15 ods. 1, § 149, § 150 ods. 1, 2, § 153 ods. 1, § 154, § 186 ods. 2, § 215 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

2.2. Konštatoval, že medzi stranami sporu je nesporné, že žalobca je otcom žalovaného, ktorý pochádza z manželstva uzavretého medzi žalobcom a matkou žalovaného v S.ňa XX.XX.XXXX. Žalovaný po ukončení vysokoškolského štúdia v roku 2012, na základe ústne uzavretej darovacej zmluvy, dostal finančnú hotovosť vo výške 14.424 eur. Žalobca výzvou zo dňa 03.06.2016, odoslanou žalovanému dňa 03.06.2016, vyzval žalovaného na pomoc formou poskytnutia finančnej hotovosti vo výške 14.424 eur alebo úhradou nákladov, ktoré vzniknú pri rekonštrukcii nehnuteľností vedených na LV č.. pre k.U. Žalovaný písomným podaním zo dňa 17.06.2016 žalobcovi oznámil, že nehnuteľnosti, o ktorých tvrdí, že sú jeho výlučným vlastníkom (evidované na LV č. XXX k.ú. A.), patria do BSM žalobcu a jeho manželky (matky žalovaného). Návrh na dobrovoľné plnenie odmietol, keď poukázal na skutočnosť, že od januára 2016 býva v T., kde pracuje a do rodičovskej nehnuteľnosti chodí len cez víkend,

aby zabezpečil potrebné veci pre svoju matku a sestru, ktoré od roku 2014 finančne podporuje. Písomným podaním zo dňa 28.06.2016 žalobca vyzval žalovaného na vrátenie daru v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že mu ako obdarovaný odmietol poskytnúť pomoc v zmysle výzvy zo dňa 03.06.2016, čo považoval za správanie v rozpore s dobrými mravmi. Poukázal tiež na to, že žalovaný sa ako užívateľ nehnuteľnosti nepodieľa na žiadnych nákladoch s ňou spojených, ani na bežnej údržbe. Výzvu žalovaný prevzal dňa 01.07.2016. Vykonaným dokazovaním listinami predloženými stranami sporu mal preukázané, že žalobca je v katastri nehnuteľností vedený ako výlučný vlastník nehnuteľností evidovaných na LV č. XXX pre k.ú. A.. Žalobca v súvislosti s poľnohospodárskou činnosťou získal na základe žiadosti podanej dňa 11.05.2015 finančnú podporu vo výške 2.309,15 eura a na základe žiadosti podanej dňa 10.05.2016 finančnú podporu vo výške 2.355,11 eura. Žalovaný mal v období od 31.08.2016 evidovaný prechodný pobyt na adrese T. 400. Dňa 14.02.2016 žalovaný uzavrel nájomnú zmluvu ohľadne nehnuteľnosti - bytu s príslušenstvom nachádzajúcim sa v obc.J. Na základe kúpnej zmluvy žalovaný nadobudol do podielového spoluvlastníctva (so spoluvlastníckym podielom 1 k celku) nehnuteľnosti nachádzajúce sa v k.ú. H. - pozemky parc. reg. „C“ č. XXXX/X a č. XXXX/XX ako aj stavbu so súp.č. XXX postavenú na parcele č. XXXX/X. Vklad vlastníckeho práva bol povolený Okresným úradom Nové Zámky, katastrálnym odborom pod č. V 2500/2017 dňa 15.05.2017. V súvislosti s neprispievaním na chod spoločnej domácnosti, bol žalovaný na základe žaloby podanej žalobcom dňa 30.09.2016 rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 14.11.2018 č.k. 15C/465/2016-81 zaviazaný zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 185,54 eura spolu s úrokom z omeškania a to titulom alikvotnej časti 1 z celkových nákladov spojených s užívaním nehnuteľnosti (domácnosti žalobcu) za obdobie od septembra 2015 do februára 2016, keď od marca 2016 mal súd preukázané, že žalovaný už spoločnú domácnosť neužíval. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.12.2018. Zo zhodných skutkových tvrdení strán sporu, podporených výpoveďou svedkyne Z. W., súd prvej inštancie zistil, že od roku 2014 sa vzťahy v rodine žalobcu a žalovaného narušili, došlo k rozpadu spoločnej domácnosti vedenej rodičmi žalovaného a nakoniec aj k rozvodu manželstva žalobcu a matky žalovaného a k odsťahovaniu členov rodiny žalobcu zo spoločnej domácnosti. Z postojov prezentovaných žalovaným súd prvej inštancie nad všetky pochybnosti nadobudol presvedčenie, že žalovaný v rodinných sporoch stál a stojí na strane svojej matky a sestry, ktorým od roku 2014 finančne vypomáhal, a za dôvod rozpadu rodiny označuje správanie sa žalobcu. Konštatoval, že rodinné pomery strán sporu sa odrážajú na predmete sporu. Počínanie žalobcu bolo motivované správaním a postojom k fyzickej práci na hospodárstve zo strany ostatných členov jeho rodiny a nakoniec i žalovaného, ktorému doručil výzvu na poskytnutie pomoci v podobe poskytnutia finančnej hotovosti vo výške 14.424 eura, totožnej s výškou finančného daru poskytnutého žalovanému v roku 2012, za účelom investície do rekonštrukcie nehnuteľnosti, resp. úhradou nákladov, ktoré vzniknú pri rekonštrukcii nehnuteľnosti. Keďže žalovaný na túto výzvu žalobcu nereagoval úhradou požadovanej sumy, resp. úhradou nákladov na rekonštrukciu nehnuteľnosti, pričom žalobca vykonanie rekonštrukcie netvrdil a ani nepreukázal, písomne vyzval žalovaného na vrátenie daru - finančnej hotovosti vo výške 14.424 eur z dôvodu odmietnutia poskytnutia pomoci, čo považoval za správanie sa v rozpore s dobrými mravmi. Pritom poukázal i na to, že žalovaný neprispieva na náklady spojené s užívaním nehnuteľnosti a nepodieľa sa ani na bežnej údržbe.

2.3. Súd prvej inštancie uviedol, že predpokladom úspešného uplatnenia práva darcu na vrátenie daru nie je akékoľvek nevhodné správanie sa obdarovaného, ale len také chovanie, ktoré s ohľadom na všetky okolnosti konkrétneho prípadu možno kvalifikovať ako hrubé porušenie dobrých mravov. Hrubým porušením dobrých mravov sa rozumie ich porušenie v značnej intenzite alebo ich sústavné porušovanie, to či už fyzickým násilím, hrubými urážkami, neposkytnutím potrebnej pomoci a podobne. Právo darcu domáhať sa vrátenia daru nevzniká pri prostej nevďačnosti obdarovaného voči darcovi, ani pri menej významnom porušení dobrých mravov zo strany obdarovaného. Postoj žalovaného, ktorý nevyhovel požiadavke žalobcu poskytnúť mu požadovanú pomoc v podobe poskytnutia finančnej hotovosti vo výške 14.424 eur alebo náhrady nákladov na rekonštrukciu nehnuteľnosti, ktorú v súčasnej dobe po rozvode manželstva s matkou žalovaného žalobca sám užíva, súd prvej inštancie nepovažoval za hrubé porušenie dobrých mravov v podobe neposkytnutia potrebnej pomoci. K tomu poukázal na skutočnosť, že žalobca počas celého konania netvrdil a ani nepreukázal, že v tom čase sa ocitol on (i ostatní členovia jeho rodiny, ktorí v tom čase obývali predmetnú nehnuteľnosť) v takej situácii, ktorá si vyžadovala pomoc od žalovaného a ani, že túto pomoc bolo možné od žalovaného ako osoby žalobcom (a jeho manželkou) obdarovanej spravodlivo žiadať a očakávať. Konštatoval, že nemôže zostať bez povšimnutia skutočnosť, že výzva na poskytnutie pomoci bola formulovaná veľmi stroho, žalobca v nej žiada pomoc formou poskytnutia finančnej hotovosti (totožnej s výškou poskytnutého daru), resp. úhradou nákladov na rekonštrukciu nehnuteľnosti bez bližšej špecifikácie, kedy, kým, a akom rozsahu a v akej výške nákladov má byť rekonštrukcia nehnuteľnosti realizovaná, pričom výzva žalobcu ani nepočíta

s osobnou pomocou, resp. dohodou strán sporu o potrebe vykonania rekonštrukcie nehnuteľnosti a jej rozsahu, ako by bolo možné považovať za normálne v bežne fungujúcej rodine. Z výzvy nemožno vyvodíť, že žalobca (resp. ostatní členovia rodiny) pomoc žalovaného skutočne potrebovali a z vykonaného dokazovania ani nevyplývalo, že ohľadne rekonštrukcie nehnuteľnosti prebiehal v rodine žalobcu nejaký rozhovor, že to bola otázka, ktorú rodina žalobcu riešila a že rekonštrukcia nehnuteľnosti bola skutočne zásadnou a potrebnou pre zachovanie obývatel'ného stavu predmetnej nehnuteľnosti. Takúto skutočnosť nespomenula ani svedkyňa Z. W. pri svojej výpovedi, ktorá nepotvrdila tvrdenie žalobcu, že žalovaného na poskytnutie pomoci za účelom rekonštrukcie nehnuteľnosti vyzýval. Naopak, z vykonaného dokazovania a skutkového tvrdenia žalovaného nepopretého žalobcom vyplývalo, že investícia do rekonštrukcie nehnuteľnosti nebola prioritou žalobcu (hoci výlučne on bol osobou, ktorá riešila finančné záležitosti celej rodiny a spravovala financie), nehnuteľnosť bola v obývatel'nom stave a jej stav zodpovedal prístupu jej užívateľov a vloženým investíciám do jej opravy, resp. zhodnotenia. Poukaz žalobcu počas súdnych pojednávaní smeroval len vo vzťahu k hospodárstvu, pri ktorom mu ostatní členovia rodiny od roku 2014 podľa jeho predstáv a očakávania nepomáhali. To v ňom vyvolávalo hnev a sklamanie, čo sa odrazilo aj na jeho počínaní, keď napríklad vypoľ dodávku elektriny do domu. Pokiaľ ide o výzvu na vrátenie daru táto opomína moment odvolania daru zo strany žalobcu, žalobca v nej nijako nereaguje na odpoveď žalovaného na výzvu na poskytnutie pomoci zo dňa 17.06.2016. Z obsahu týchto podaní a postoja prezentovaného žalobcom v priebehu celého sporu dospel súd prvej inštancie k záveru, že jediným motívom žalobcu bolo získať od žalovaného finančnú hotovosť, ktorá tvorila predmet daru, pričom zo správania žalobcu bolo jednoznačne cítiť hnev vo vzťahu k ostatným členom jeho rodiny, sklamanie z toho, že ich správanie a vykonávaná fyzická práca na hospodárstve nekorešpondovala jeho predstave a požiadavkám. Pritom počas celého konania neprejavil žiadnu ľútosť vo vzťahu k rozpadu rodiny, rozvodu manželstva, narušeniu vzťahu so žalovaným, ako svojim synom, dokonca nijako nepoukazoval ani na skutočnosť, že so žalovaným nekomunikuje a, po odchode bývalej manželky a dcéry žalobcu so spoločnej domácnosti so žalobcom, pravdepodobne ani nie sú v žiadnom kontakte. Žalobca priznal, že v čase jeho choroby a pobytu v nemocnici, žalovaný prišiel po neho autom a odviezol ho domov, a nepopieral ani tvrdenie žalovaného, že sa v tom čase o neho spolu s matkou starali. Právny úkon žalobcu - výzva na vrátenie daru, podľa názoru súdu nevyvolala právny účinok, ktorý z nej vyvodzoval žalobca. Uvedená výzva neobsahovala právny úkon odvolania daru, ktorý pre svoju platnosť musí byť odôvodnený v súlade so zákonným predpokladom stanoveným v § 630 Občianskeho zákonníka. Neposkytnutie žiadanej finančnej čiastky v zmysle výzvy zo dňa 03.06.2016 súd prvej inštancie nepovažoval za správanie sa, ktoré by bolo hrubým porušením dobrých mravov v podobe neposkytnutia potrebnej pomoci darcovi alebo členom jeho rodiny. Preto výzva na vrátenie daru nevyvolala právny účinok spojený so stratou vlastníckeho práva žalovaného a opätovným vznikom vlastníckeho práva žalobcovi a jeho bývalej manželky k predmetu daru. Právny vzťah z darovania zanikne priamo zo zákona (§ 630 Občianskeho zákonníka) len vtedy, ak darca uplatní svoje právo na vrátenie daru a sú naplnené zákonné podmienky pre vrátenie daru, pričom v takomto prípade zanikne dňom, kedy bola výzva doručená obdarovanému. Uvedené v danom prípade preukázané nebolo. Pokiaľ žalobca vo výzve na vrátenie daru poukazoval na skutočnosť, že žalovaný sa ako užívateľ nepodieľa na nákladoch spojených s nehnuteľnosťou a ani na bežnej údržbe, v rozsudku Okresného súdu Komárno sp.zn. 15C/465/2016 bolo jednoznačne ustálené, že žalovaný obýval predmetnú nehnuteľnosť len do konca februára 2016 a od marca 2016 už nehnuteľnosť neobýval a neužíval. S poukazom na uvedené súd prvej inštancie dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik nároku na vydanie predmetu daru z dôvodu platného odvolania daru a výzvy na vrátenie daru pre správanie sa žalovaného vo vzťahu k žalobcovi a členom jeho rodiny, ktoré vykazovalo znaky hrubého porušenia dobrých mravov. K vznesenej námietke premlčania zo strany žalovaného uviedol, že uplatnený nárok nie je možné považovať za premlčaný, keďže od momentu, kedy si žalobca mohol uplatniť od žalovaného vrátenie daru (z výsledkov vykonaného dokazovania vyplývalo, že k zhoršeniu vzťahov v rodine došlo v roku 2014) do momentu podania žaloby na súd (03.08.2016) neuplynula doba presahujúca všeobecnú premlčaciu dobu (3 roky).

2.4. O nároku na náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 a § 396 CSP, keď s ohľadom na výsledok sporu bol žalovaný v konaní plne úspešnou stranou sporu. Nakoľko však žalovanému preukázateľne v súvislosti s týmto konaním trovy nevznikli a ani si ich náhradu neuplatnil, rozhodol tak, že mu právo na náhradu trov konania nepriznal.

3. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zmenil tak, že žalovaný je povinný vrátiť dar a finančnú hotovosť vo výške 14.424 eur k rukám žalobcu do 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia. Žiadal priznať náhradu trov konania, vrátane odvolacieho konania,

v rozsahu 100 %. Dôvodil, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP) a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP). Poukázal na preukázané skutkové okolnosti, svoju písomnú výzvu na poskytnutie pomoci, v priebehu konania doplnenú o skutočnosť, že žalovaného žiadal, aby mu pomáhal aj pri chode domácnosti a jeho hospodárenia na pozemku a v starostlivosti o zvieratá. Ďalej poukázal na skutočnosť, že žalovaného vyzval na vrátenie daru. Tvrdil, že žalovaný s ním ako s otcom nekomunikuje, nepodieľa na starostlivosti o domácnosť či už fyzicky alebo platbami nákladov, a to ani v čase, keď býval v rodičovskom dome. Tento stav trvá od roku 2014 až doteraz. Žalovaný si za darované peniaze kúpil auto a spotreboval ich pre matku a sestru. Nepovažoval za potrebné ho aspoň raz odviezť, prepraviť mu nejakú vec. Svoje potreby si zabezpečuje bicyklom, žalovaný nanajvýš tak vozí autom matku a sestru. Tvrdil, že tým bolo preukázané, že správanie žalovaného, ako obdarovaného voči nemu, ako darujúcemu, je správaním v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej bolo preukázané, že rodinné vzťahy sú vážne narušené, žalovaný sa za každú cenu sa snaží označiť žalobcu ako domáceho „tyrana“. Od začiatku uvádza, že od rodiny žiadal, aby sa podieľali na chode domácnosti fyzicky, aj finančne tak, ako to stanovuje čl. 4 Zákona o rodine. Pokiaľ vypol kúrenie tak preto, že nemal finančné prostriedky na zaplatenie úhrad za elektrinu, plyn a žalovaný neprispel na úhradu, preto ho musel žalovať. V rodinnom živote je v súlade s morálkou, pokiaľ všetci členovia rodiny sa podieľajú na jej fungovaní, je morálne žiadať, predovšetkým od detí, aby sa primerane zapájali aj do všetkých domácich prác. Je morálne žiadať od detí, aby sa podieľali aj na nákladoch na chod domácností obydlia. Je v rozpore s dobrými mravmi, ak dieťa nekomunikuje s rodičom, ak nepomáha podľa svojich schopností a možností, ak neprispieva fyzicky a finančne na náklady na domácnosť, na obydlie. Namietal, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, keď správanie žalovaného nevyhodnotil, ako správanie hrubo porušujúce dobré mravy, a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, keď v rozpore s § 630 Občianskeho zákonníka nevyhodnotil, že právny vzťah z darovania zanikol okamihom, keď došiel prejav jeho vôle obdarovanému.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s podanou žalobou nesúhlasí.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

7.1. V danej veci sa žalobca domáhal voči žalovanému vrátenia daru - finančnej hotovosti vo výške 14.424 eur. V žalobe uviedol, že uvedenú sumu daroval žalovanému ako jej výlučný vlastník na základe ústne uzavretej darovacej zmluvy. Po poskytnutí daru vyzval žalovaného písomne na poskytnutie pomoci, v podobe poskytnutia finančnej hotovosti vo výške 14.424 eur alebo úhradou nákladov pri rekonštrukcii domovej nehnuteľnosti nachádzajúcej sa v k.ú. A. vedenej na LV č. XXX, nakoľko táto vyžaduje značnú finančnú investíciu do rekonštrukcie, a to izolácie, zateplenia, opravy strechy na hospodárskej budove. Žalovaný mu poskytnúť pomoc odmietol poskytnúť pomoc, čo žalobca považoval za správanie hrubo porušujúce dobré mravy. Doplnil, že žalovaný ako užívateľ nehnuteľností sa nepodieľa na nákladoch spojených s nimi a ani o bežnú údržbu.

7.2. Žalovaný nárok žalobcu neuznával. Potvrdil, že po skončení SPU v Nitre dostal finančnú hotovosť 14.424 eur, ktorá bola nadobudnutá prácou oboch rodičov, jeho prácou a prácou jeho sestry. Uviedol, že k ocovi sa vždy správal slušne, ako sa na syna patrí. Pracoval na poli aj popri štúdiu, staral sa o otca po operácii v decembri 2015. Aj v súčasnosti podporuje matku a sestru. Na pojednávaní uplatnil námietku premlčania.

7.3. Súd prvej inštancie žalobu zamietol. Na odvolanie žalobcu bol rozsudok súdu prvej inštancie predmetom skúmania odvolacím súdom.

8. Podľa § 630 Občianskeho zákonníka, darca sa môže domáhať vrátenia daru, ak sa obdarovaný správa k nemu alebo členom jeho rodiny tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy.

9. Odvolací súd posudzujúc napadnutý rozsudok z hľadiska zisteného skutkového stavu, citovaného zákonného ustanovenia a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Na základe vykonaného dokazovania a jeho podrobného vyhodnotenia dospel súd prvej inštancie k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal vznik nároku na vydanie predmetu daru z dôvodu platného odvolania daru a výzvy na vrátenie daru pre správanie sa žalovaného vo vzťahu k žalobcovi a členom jeho rodiny, ktoré by vykazovalo znaky hrubého porušenia dobrých mravov. Na základe uvedeného záveru správne rozhodol tak, že žalobu zamietol. Odvolací súd sa s uvedeným záverom v plnom rozsahu stotožnil, preto napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako vecne správny, potvrdil. Rovnako správny bol aj výrok súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o trovách konania, vzhľadom na úspech žalovaného, ktorý si však nárok na náhradu trov konania neuplatnil. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok dostatočnej miere po právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

10. Odvolací súd posudzujúc námietky žalobcu uvedené v odvolaní konštatuje, že žalobca v odvolaní zopakoval skutkové okolnosti vyplývajúce zo žaloby, z vykonaného dokazovania, prípadne skutočností, ktoré neboli sporné, pričom namietal, že súd prvej inštancie ich nesprávne vyhodnotil, keďže sa nestotožnil s jeho predstavou vzťahov medzi rodičmi a deťmi a predstavou toho, aké konanie dieťaťa a zároveň obdarovaného je v rozpore s dobrými mravmi. K tomu odvolací súd len dodáva, že komunikácia medzi rodičmi a deťmi musí byť v prvom rade vzájomná, tak ako rodič (ne)komunikuje s dieťaťom, tak aj dieťa (ne)komunikuje s rodičom. Pokiaľ ide o pomoc, osobitne finančnú pomoc dieťaťa rodičovi, v rozpore s dobrými mravmi by bolo možné vyhodnotiť iba také konanie dieťaťa, ktoré pomoc neposkytne, hoci je daná potreba tejto finančnej pomoci na strane rodiča, a zároveň, je v schopnostiach dieťaťa túto pomoc poskytnúť, vzhľadom na jeho možnosti a majetkové pomery. Vo vzťahu k možnosti darcu - rodiča domáhať vrátenia daru, je rozhodujúce správanie obdarovaného - dieťaťa k darcovi alebo členom jeho rodiny, ktoré je charakterizované tak, že tým hrubo porušuje dobré mravy. K tomu odvolací súd dodáva, že dobré mravy sú súhrnom spoločenských, kultúrnych a mravných noriem, ktoré preukázali počas historického vývoja určitú mieru stálosti (nemennosti), vyjadrujú podstatné historické tendencie a stotožňuje sa s nimi podstatná časť spoločnosti. Za hrubé porušenie dobrých mravov v zmysle § 630 Občianskeho zákonníka je možné považovať konanie obdarovaného, ktoré z hľadiska rozsahu a intenzity nevzbudzuje pochybnosti o hrubej kolízii s dobrými mravmi. Obvykle ide o porušenie značnej intenzity alebo o porušovanie sústavné. Pritom nie sú rozhodujúce subjektívne predstavy darcu o tom, ako mal obdarovaný s darom naložiť. Z hľadiska časového je rozhodujúce správanie obdarovaného po poskytnutí daru, správanie obdarovaného pred poskytnutím daru je významné len pokiaľ o ňom darca nevedel. Pre vrátenie daru je okrem hrubého porušenia dobrých mravov správaním obdarovaného voči darcovi (alebo členom jeho rodiny), rozhodný aj jednostranný právny úkon darcu adresovaný obdarovanému k vráteniu daru. V danej veci odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru, že postoj žalovaného, ktorý nevyhovel požiadavke žalobcu poskytnúť mu požadovanú pomoc v podobe poskytnutia finančnej hotovosti vo výške poskytnutého daru alebo náhrady nákladov na rekonštrukciu nehnuteľnosti, nie je možné považovať nepovažoval za hrubé porušenie dobrých mravov v podobe neposkytnutia potrebnej pomoci. Preto neboli splnené predpoklady pre zánik darovacieho vzťahu medzi žalobcom a jeho bývalou manželkou, na strane darcov, a žalovaného, ako obdarovaného, na základe výzvy žalobcu zo dňa 28.06.2016.

11. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

12. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, keďže si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil a podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli. Postupoval tak v súlade s čl. 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonómiu (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.02.2018, sp.zn. 7Cdo/14/2018).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).